

Sundheds- og Ældreminister Sophie Løhde
Sundheds- og Ældreministeriet
Holbergsgade 6
1057 København K

Dato: 31. august 2016

Sag: METS-16/08718-14

Sagsbehandler: /HBK

Henvendelse om overenskomsten mellem Regionernes Lønnings- og Takstnævn og Tandlægeforeningen om tandlægehjælp

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen skal i medfør af konkurrencelovens § 2, stk. 4, anmode Sundheds- og Ældreministeren om at afgøre, dels om Tandlægeforeningens adfærd i forhold til overenskomsten af april 2015 mellem Regionernes Lønnings- og Takstnævn og Tandlægeforeningen ('Tandlægeoverenskomsten') er en direkte eller nødvendig følge af sundhedslovgivningen, dels om visse bestemmelser i Tandlægeoverenskomsten er en direkte eller nødvendig følge af sundhedslovgivningen.

Henvendelsen skyldes, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen er blevet opmærksom på en adfærd, der kan være omfattet af konkurrencelovens forbud mod konkurrencebegrænsende vedtagelser inden for en sammenlutning af virksomheder, jf. konkurrencelovens § 6, stk. 1, jf. stk. 3. Adfærden er et resultat af Tandlægeforeningens beslutninger i forhold til bestemmelser i Tandlægeoverenskomsten. Se nærmere vedlagte bilag 1 (Tandlægeoverenskomsten).

Tandlægeoverenskomsten er vedtaget med hjemmel i sundhedslovens §§ 65 og 72. Sundhedslovens § 65 bestemmer, at Regionsrådet yder tilskud til behandling hos tandlæge. Sundhedslovens § 72 bestemmer, at Ministeren for sundhed- og forebyggelse fastsætter nærmere regler for tilskud efter sundhedslovens § 65. I henhold til sundhedslovens § 72, har Ministeren fastsat nærmere regler for tilskud til behandling hos tandlæge i praksissektoren ved bekendtgørelse 2015-03-28 nr. 332 om tilskud til behandling hos tandlæge i praksissektoren. Bekendtgørelsen bestemmer, at grundhonoraret for de af Tandlægeoverenskomsten omfattede ydelser fastsættes i Tandlægeoverenskomsten, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 1 forudsætningsvist.

KONKURRENCE- OG FORBRUGERSTYRELSEN

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Tlf. 4171 5000
Fax 4171 5100
CVR-nr. 10 29 48 19
EAN-nr. 5798000018006
kfst@kfst.dk
www.kfst.dk

ERHVERVS- OG VÆKSTMINISTERIET

Tandlægeoverenskomstens § 4, stk. 2 fastsætter grundhonorarer for en række ydelser, hvortil regionerne yder tilskud i henhold til den til enhver tid gældende bekendtgørelse om tilskud til behandling hos tandlæge i praksissektoren, jf. Tandlægeoverenskomstens § 4, stk. 1 og 2.

Tandlægeoverenskomstens § 28, stk. 3 fastslår, at tandlægen har pligt til at opkræve den fulde patientandel for en ydelse, når tandlægen afregner med regionen for en ydelse. Det synes modsætningsvist at følge, at tandlægen ikke har pligt til at opkræve den fulde patientandel for en ydelse, såfremt tandlægen ikke afregner med regionen for ydelsen.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har dog erfaret, at Tandlægeforeningen og Københavns Tandlægeforening har meddelt deres medlemmer, at det er i strid med Tandlægeoverenskomsten, såfremt en tandlæge tilbyder ydelser omfattet af overenskomsten til en pris, der ligger under de i overenskomsten § 4, stk. 2 fastsatte grundhonorarer, selv når klinikken ikke modtager tilskud fra regionen for den pågældende behandling. Se nærmere vedlagte bilag 2 (Københavns Tandlægeforenings brev af 1. marts 2016).

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer umiddelbart, at foreningernes adfærd kan være i strid med forbuddet imod, at sammenslutninger af virksomheder forbyder markedsføring til under mindstepriser, og forbuddet imod at sammenslutninger af virksomheder opfordrer sine medlemmer til at anvende bestemte mindstepriser, jf. konkurrencelovens § 6, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 1), jf. stk. 3.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har desuden erfaret, at Tandlægeoverenskomstens § 9 bestemmer, at en tandlæge ikke uden tilladelse kan praktisere efter overenskomsten fra mere end to praksisadresser. Tilladelse til at praktisere efter overenskomsten fra mere end to praksisadresser gives af Samarbejdsudvalget efter ansøgning, jf. Tandlægeoverenskomstens § 9. Samarbejdsudvalget består af tre repræsentanter for Tandlægeforeningens regionsbestyrelse, to repræsentanter for den pågældende regions regionsråd og et medlem udpeget af kommunerne i regionen, jf. Tandlægeoverenskomstens § 34, stk. 1. Samarbejdsudvalget er et aftalt privatretligt organ, der ikke udgør en del af den offentlige forvaltning. Afgørelser i Samarbejdsudvalget træffes ved enstemmighed, jf. Tandlægeoverenskomstens § 34, stk. 3. Da bestemmelsen giver Tandlægeforeningen mulighed for at begrænse udbuddet af tandlægeydelser, finder Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen umiddelbart, at bestemmelsen kan udgøre en ulovlig vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder, jf. konkurrencelovens § 6, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 2), jf. stk. 3.

Det følger af konkurrencelovens § 2, stk. 2, 1. pkt., at konkurrenceloven ikke gælder i tilfælde, hvor den konkurrencebegrænsende adfærd eller vedtagelse er en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering. For at vurdere, om Tandlægeforeningens adfærd hhv. vedtagelserne i Tandlægeoverenskomsten er omfattet af konkurrencelovens regler, er det nød-

vendigt med en afgørelse af, om foreningens adfærd hhv. vedtagelserne er en direkte eller nødvendig følge af sundhedslovgivningen.

Det følge af konkurrencelovens § 2, stk. 4, at denne afgørelse skal træffes af den minister under hvis ressort lovgivningen henhører, hvilket i denne sag er Sundheds- og Ældreministeren. De relevante regler i konkurrencelovens § 2, stk. 2, 1. pkt., er beskrevet i vedlagte bilag 3.

Sundheds- og Ældreministeren bedes besvare følgende:

- 1) Er det en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering, at tandlægeklinikker ikke må sælge ydelser omfattet af Tandlægeoverenskomsten til priser, der ligger under de i Tandlægeoverenskomsten fastsatte, når tandlægeklinikkerne ikke modtager tilskud fra regionerne for den pågældende behandling?
- 2) Er det en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering, at en tandlæge ikke kan drive praksis efter overenskomsten fra mere end to praksisadresser uden forudgående godkendelse?
- 3) Hvis spørgsmål 2) besvares bekræftende: Er det en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering, at potentielle konkurrenter til den ansøgende tandlæge har mulighed for at nedlægge veto imod, at der gives tilladelse til at praktisere efter overenskomsten fra mere end to praksisadresser?
- 4) Hvis spørgsmål 2) besvares bekræftende: Er det en direkte eller nødvendig følge af offentlig regulering, at Tandlægeoverenskomsten ikke stiller krav om, at et afslag på en ansøgning om at praktisere efter overenskomsten fra mere end to praksisadresser skal indeholde en saglig, objektiv begrundelse for afslaget?

Sundheds- og Ældreministeren har, jf. konkurrencelovens § 2, stk. 4, fire uger til at besvare denne henvendelse. Vi skal derfor bede Sundheds- og Ældreministeriet besvare denne henvendelse senest d. 29. september 2016.

Spørgsmål i forbindelse med sagen kan rettes til fuldmægtig Henrik Bjarke Knudsen (hbk@kfst.dk / telefon 41 71 50 96).

Med venlig hilsen

Søren Bo Rasmussen

